

bl. a. baserer sig på de regeringen og Folketinget bekendte eksakte tal for den reelle investeringstilbagegang siden 1965 og den vigende stigningstakt i produktiviteten samt konjunkturbarometeret, må en lovgivning som den foreslåede uundgåeligt få følger for beskæftigelsen. Det er ikke utænkeligt, at regeringen derved vil kunne opnå både prisstabilitet og nedadgående priser; men samfundet vil komme til at betale dyrt herfor.

Til sidst vil Raadet gerne gøre opmærksom på, at lovforslaget ud over de anførte alvorlige virkninger ligesom prisstoploven forhindrer en rimelig udformning af enhver langsigtet kontrakt. Det er ikke Folketinget ubekendt, at indgåelse af kontrakter med faste priser kan være katastrofale for en virksomhed; de reguleringsklausuler, der er mulighed for efter lovforslaget, vil ikke kunne sikre virksomheder mod store tab på sådanne ordrer, og faste priser, der dog kunne imødegå nogen usikkerhed ved indregning af en risikomargin for en vis lønglidning, er end ikke tilladt. Danske virksomheder vil derfor kunne tvinges til at overlade sådanne leverancer til udenlandske konkurrenter, for hvem loven ikke gælder — et resultat, Folketinget ikke burde kunne tolerere.

Erhvervslivet forsøger at lære af begåede fejl, og også lovgivningsmagten burde på tilsvarende måde undlade at vedtage love, hvis skadevirkninger dyrekøbte erfaringer allerede har påvist.

I løbet af dagen i går — det tidligste tidspunkt, industriens virksomheder kunne få lovforslaget at se — har Industriraadet modtaget en uendelig række af protester mod lovforslagets manglende basis for, at industrien kan fungere. Alle de herunder påpegede problemer har det ikke været muligt at nå at medtage i denne skrivelse, som derfor vil blive suppleret en af de følgende dage. Raadet anmoder indtrængende om, at der i overensstemmelse med regeringens løfte også vil blive tid og lejlighed til at modtage og vurdere en sådan tillægsudtalelse.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser har Industriraadet følgende bemærkninger:

Ad § 5.

Som nævnt i indledningen er princippet

om at fastholde prisen og dermed avancen på et tilfældigt valgt tidspunkt oplagt urimeligt og i hvert fald ganske uacceptabelt for en permanent lov. Det betyder, at det reelt er avancen den 22. september 1970; der fortsat er basis (÷ udækkede omkostninger efter prisstoploven).

Opregningen i § 5, stk. 1, nr. 1-5, betyder også, at samtlige virksomheder forhindres i at få dækning for den stigning i omkostningerne — uanset hvilke — der har fundet sted inden den 22. september 1970, og at de ligeledes forhindres i at få dækning for de omkostningsstigninger, der har fundet sted under prisstoplovens gyldighedsperiode. For de i Monopoltilsynet registrerede virksomheders vedkommende er forholdet også dette, at alle de virksomheder, hvis priser ikke er reguleret i 1 år eller 1½ eller måske mere på grund af deres tilbageholdenhed i forskelligt omfang, forhindres i fremtidig at få dækning herfor. Disse virkninger af lovforslaget er helt urimelige. Lovforslaget bør som et absolut minimum indeholde en mulighed for frie individuelle dispensationer efter et simpelt rimelighedskriterium, således at det blev fastslået som princip, at alle de ovennævnte ikke tidligere inddækkede omkostningsstigninger kan indkalkuleres i priserne, uden at man skal gennem en procedure efter lovforslagets § 7 i sådanne tilfælde.

Bortset fra udbetalt løn begrænses omkostningsstigningernes dækning til opregningen i nr. 1-4. Selv om denne omkostningsopregning er fyldigere end i prisstoploven, medfører enhver specifikation, at der vil falde en række omkostninger udenfor. Dette synes også at være hensigten. Bl. a. forekommer det nærliggende, at en række indirekte omkostninger ikke vil kunne kræves indkalkuleret i prisen efter de foreslåede bestemmelser.

Hensigten med bestemmelsen i § 5, stk. 1, nr. 5, er at anspore arbejdsgiverne til at modsætte sig lønglidning og i denne forbindelse særlig udnytte den i mæglingforslaget af 27. februar d. å. indeholdte adgang til at modregne lavtlønstillæg i ikke-overenskomstmæssige tillæg og personlige tillæg, jfr. mæglingforslagets kapitel I, 1, og kapitel D.

Selv om Industriraadet deler den opfattelse, at lønglidning af hensyn til industriens